

حرکت

شماره ۱۲ - ص ص : ۱۳۳ - ۱۰۵

تاریخ دریافت : ۸۰/۱۲/۲۵

تاریخ تصویب : ۸۱/۰۴/۱۶

اثر تمرینات کشتی در پیش از فصل و فصل مسابقه روی ایمنی سلولی و کورتیزول سرم کشتی گیران جوان

دکتر بختیار ترتیبیان^۱ - دکتر سید محمد مؤذنی - دکتر رضا قراخانلو

استادیار دانشگاه ارومیه - استادیار دانشگاه تربیت مدرس - استادیار دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی و مقایسه اثر تمرینات کشتی در شدت های HRR ۹۵٪ - ۹۰٪ و HRR ۸۵٪ - ۸۰٪ در پیش و فصل مسابقه روی سلول های CD_4^+ ، CD_8^+ ، نسبت CD_4/CD_8 و فراوانی گلبول های سفید و درصد های لنفوسیت، نوتروفیل، مونوسیت، ائوزینوفیل و غلظت کورتیزول سرم کشتی گیران جوان بوده است. بدین منظور ۳۷ کشتی گیر جوان سبک آزاد با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی به دو گروه آزمون و شاهد تقسیم شدند. گروه آزمون در فصل پیش از مسابقه (۱۲ هفته) و فصل مسابقه (۴ هفته)، تمرینات معینی را انجام می دادند و گروه شاهد در برنامه تمرینات مورد نظر شرکت نمی جستند. از هر دو گروه در وضعیت استراحت، پایان فصل های پیش از مسابقه، مسابقه و پایان دو هفته دوره بازیافت خونگیری از ورید بازویی به عمل آمد و شاخص های یاد شده در خون آنها مورد بررسی قرار گرفت. در وضعیت استراحت، دو گروه از نظر شاخص های منتخب ایمنی سلولی و غلظت کورتیزول سرم یکسان بودند اما در فصل پیش از مسابقه و فصل مهاجرت و دوره بازیافت در گروه آزمون تغییرات معنی داری ($P < 0.05$) در برخی از شاخص های ایمنی سلولی و غلظت کورتیزول سرم مشاهده گردید. نتایج این پژوهش طولانی مدت نشان می دهد که شاخص های ایمنی سلولی و کورتیزول سرم کشتی گیران جوان تحت تأثیر شدت تمرینات قرار می گیرد و دستگاه ایمنی با تضعیف و مهار روبرو می شود.

واژه‌های کلیدی

ایمنی سلولی، لکوسیت، فعالیت بدنی و کورتیزول.

مقدمه

کشتی، ورزش ملی ایران، با پیشینه بسیار کهن تاریخی است و از نظر مهارتی، در صدر مهارت‌های ترکیبی و پیچیده قرار دارد. در این ورزش در مقایسه با سایر ورزش‌ها، علی‌رغم بیشترین تغییرات مقرراتی، تحقیقات علمی کاربردی چه در داخل و خارج کشور کمیت و کیفیت چشمگیری نداشته است. تمرینات کشتی در طی پیش از فصل مسابقه و فصل مسابقه در ایران مورد بررسی جدی قرار نگرفته و از جنبه نحوه تأثیر آن روی دستگاه ایمنی و کورتیزول سرم کشتی‌گیران، حتی محدوده مطالعات در دنیا بسیار ناچیز بوده است. بدین لحاظ شناخت نقطه الحاق زمینه‌های فیزیولوژی، هورمونی و ایمنولوژی با الگوهای تمرینی معینی، دیدگاه‌های روشن‌تری را فرا روی محققان قرار خواهد داد. در ورزش کشتی، ترکیب بدن، آنترپومتری، حجم خون، تغییرات وزن، توان هوازی بیشینه، آستانه لاکتات، تماس و برخورد بدنی، از مهمترین الگوهای متمایز این ورزش با سایر ورزش‌ها و ورزشکاران محسوب می‌شود. از طرف دیگر، ایمنی سلولی با توجه به ویژگی تمرینات کشتی و خصوصیات بدنی و فیزیولوژیک کشتی‌گیران، جایگاه خاصی را از لحاظ تندرستی، آمادگی و دوام ورزشکار در طول فصل‌های تمرین و مسابقه دارد (۳، ۲۷، ۳۳، ۵۰ و ۵۲). بررسی ایمنی سلولی و غلظت کورتیزول سرم در طولانی مدت (در پیش و فصل مسابقه و دوره بازیافت)، یافته‌های مطمئن‌تری را از ورزش کشتی به دست می‌دهد. اهمیت بررسی طولانی مدت مورد تاکید پژوهشگران قرار دارد (۳، ۲۷، ۳۳ و ۵۲). در ایمنولوژی ورزشی، که در طول شش سال گذشته گسترش چشمگیری یافته، تمرینات ورزشی به دلیل تغییر هورمون‌های تنظیم‌گر ایمنی و ایجاد سازگاری‌های هورمونی و فیزیولوژیک مورد توجه قرار گرفته است. تمرینات ورزشی، بعضی از جنبه‌های عملکرد ایمنی را دستخوش تغییر می‌سازد. این تغییر در عملکرد می‌تواند وضعیت مثبت، منفی یا خنثی داشته باشد. در حال حاضر مفید یا مضر بودن پاره‌ای از تغییرات مورد مشاهده، مشخص نشده است چنانکه برخی از یافته‌های به دست آمده از مطالعات اپیدمیولوژی نشان داده‌اند که تمرینات

سنگین یا طولانی مدت، ورزشکاران رادر معرض خطر افزایش عفونت‌های مجاری فوقانی تنفسی قرار می‌دهد. چنین عارضه‌ای به دلیل مهار موقتی عملکرد ایمنی سلولی و از طریق عمل هورمون‌های استرس مانند کورتیزول یا تغییر فعالیت لکوسیت‌ها تشدید می‌شود. در این بین لنفوسیت‌های CD_4^+ T با توجه به اهمیتی که در ایجاد پاسخ‌های ایمنی سلولی و هومورال دارند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند (۲۷، ۳۳، ۳۹، ۴۰ و ۵۲). لنفوسیت‌های CD_8^+ T نیز به عنوان مهمترین ساخت و کار دفاعی در برابر پاتوژن‌های داخلی سلولی در ورزشکاران نسبت به تمرینات کوتاه مدت شدید و تغییرات متفاوت و بعضاً متناقض را نشان می‌دهند (۳۳، ۴۰ و ۵۲). چنانکه افزایش ۵۰ تا ۱۰۰ درصد در تعداد لنفوسیت‌های CD_8^+ پس از ۶ دقیقه فعالیت شدید روی دوچرخه کارسنج و تمرینات تناوبی سرعتی و بی‌هوازی (۱۸ و ۴۱) و کاهش تعداد سلول‌های CD_4^+ در تمرینات با شدت‌های ۷۵ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی و بیشتر (۲۷، ۳۹، ۵۹ و ۶۱) گزارش شده است. افزایش تعداد لنفوسیت‌های CD_4^+ بر اثر فعالیت‌های کوتاه مدت شدید نیز گزارش گردیده است (۲۸ و ۴۱). در همین زمینه، کاهش نسبت CD_4 / CD_8 متعاقب تمرینات شدید، به دلیل تغییرات CD_8^+ و CD_4^+ مشاهده شده است (۱۱، ۱۸، ۳۱، ۳۹ و ۴۱). در عین حال عدم تغییر این نسبت پس از چهار نوع تمرینات شدید روی دوچرخه کارسنج نیز مشاهده شده است (۲۴). تعداد لنفوسیت‌ها، نوتروفیل‌ها، مونوسیت‌ها، ائوزینوفیل‌ها و در کل گلبول‌های سفید نیز تحت تأثیر شدت، مدت فعالیت و رقابت قرار می‌گیرد. چنانکه لکوسیتوز ناشی از انواع متفاوت ورزش‌های کوتاه مدت مشاهده شده است (۹، ۱۴، ۳۰، ۳۱ و ۴۰). لیکن عدم تغییر این سلول‌ها در ورزشکاران پس از تمرینات سرعتی، قدرتی و استقامتی و حتی حین مسابقات نیز گزارش شده است (۱۳). مطالعات انجام شده بر روی حیوانات نشان می‌دهند در موش‌هایی که به فعالیت شدید تا سرحد خستگی وادار شده‌اند، کاهش در مقاومت ضد ویروسی مونوسیت‌ها ایجاد می‌گردد (۲۸). گروهی از محققان معتقدند که فعالیت‌های بدنی و تمرینات و مسابقات سنگین، حساسیت‌پذیری به ویروس‌ها و عفونت‌های باکتریایی را افزایش می‌دهد (۶۳) و نوتروفیل‌ها در این شرایط قادر به پاسخگویی به تحریکات ثانویه نیستند و این موضوع تا سپری شدن یک دوره بازیافت واقعی ادامه می‌یابد. این دوره به ایجاد نجره باز برای وقوع و ثبوت بیماری و مهار ایمنی سلولی منتهی می‌شود (۶۳).

مطالعات متعددی وجود ارتباط معنی دار بین میزان غلظت کورتیزول سرم و تغییرات تعداد سلول‌های ایمنی را در مدت ورزش و پس از آن گزارش کرده‌اند (۱۴، ۱۸، ۲۰ و ۴۲). بدین نحو که افزایش تعداد لکوسیت، گرانولوسیت و نوتروفیل با افزایش غلظت کورتیزول سرم همراه بوده‌اند (۵۰). پژوهشگران گزارش کرده‌اند که عواملی مانند شدت ورزش (بیش از ۷۵٪ حداکثر اکسیژن مصرفی)، تغییرات حجم پلاسما و خون، تغییرات درجه حرارت محیط و فشارهای روانی ناشی از مسابقات و شدت تمرین، غلظت کورتیزول سرم را در ورزشکاران تحت تأثیر قرار می‌دهد. در همین خصوص عدم تغییر غلظت کورتیزول در فصل مسابقات و با توجه به محدودیت کالریک کشتی‌گیران گزارش شده است (۵۳). اما ۲/۵ برابر افزایش این هورمون بلافاصله پس از ۲ روز مسابقه در کشتی‌گیران نیز مشاهده شده است (۴۸).

در بسیاری از مطالعات انجام گرفته، الگوی تمرینات در ورزش‌های مختلف، پاسخ‌های حاد و کوتاه مدت را شامل می‌شود (۳، ۱۱، ۱۳، ۲۰، ۳۳، ۴۲، ۴۸ و ۶۱) و همچنین در این تحقیقات دوره بازیافت به چند دقیقه، چند ساعت و نهایتاً ۲ تا ۴ شبانه روز محدود بوده است (۴، ۹، ۱۸، ۲۰، ۲۶، ۲۷، ۳۱، ۴۰، ۴۲، ۴۸، ۵۵ و ۵۹). از سوی دیگر، در ورزش کشتی مؤلفه‌ای از شیوه‌های تمرینی و آثارشان بر متغیرهای ایمنی سلولی همراه با کورتیزول سرم گزارش نشده است. بدین لحاظ، تأثیر تمرینات کشتی با الگوی خاص و در شدت‌های HRR ۹۵٪-۸۰٪ در فصل پیش از مسابقه و مسابقه، و تعقیب تغییرات احتمالی در دوره بازیافت ۲ هفته‌ای روی ایمنی سلولی و غلظت کورتیزول سرم کشتی‌گیران جوان هدف پژوهش حاضر بوده است.

روش تحقیق

الف - گروه آزمون و شاهد و الگوی تمرینات

جامعه آماری (آزمودنی‌ها) و روش تمرین

تعداد ۳۷ کشتی‌گیر جوان سبک آزاد سالم داوطلب با برخورداری از سطح اکسیژن مصرفی ۵۰ میلی لیتر / کیلوگرم وزن بدن / دقیقه (۲۳)، سابقه کافی شرکت در مسابقات و اختصاص حداقل چهار روز از هفته جهت شرکت در تمرینات کشتی، به روش نمونه‌گیری تصادفی به دو گروه آزمون (۱۹ نفر) و شاهد (۱۸ نفر) تقسیم شدند و در چهار مرحله زمانی تحقیق شامل

استراحت، فصل پیش از مسابقه به مدت ۱۲ هفته، فصل مسابقه به مدت ۴ هفته و دوره بازیافت ۲ هفته‌ای شرکت کردند. به منظور تعیین سطح اولیه شدت تمرینات در دو فصل، پیش‌آزمون مقدماتی با شرکت ۱۲ کشتی‌گیر به عمل آمد و دامنه حداکثر ضربان قلب ذخیره تمرینات محاسبه شد (فصل پیش از مسابقه ۱۷۶ - ۱۸۲ ضربان / دقیقه، فصل مسابقه ۱۶۴ - ۱۷۵ ضربان / دقیقه). برای آگاهی از وضعیت سلامت اولیه کشتی‌گیران جوان، پرسشنامه ویژه‌ای با استفاده از تجارب محققان تهیه و توزیع شد (۵۷). همچنین پرسشنامه‌ای جهت بررسی تغییرات وزن و میزان فعالیت و سابقه کشتی براساس تجارب پژوهشگران و مربیان تنظیم گردید (۴۶). دو گروه آزمون و شاهد از نظر همسانی متغیرهای تحقیق در مرحله پیش‌آزمون با یکدیگر مقایسه شدند. گروه آزمون در فصل پیش از مسابقه تمرینات معینی را شامل ۴۰ درصد تمرینات هوازی، ۳۵ درصد تمرینات بی‌هوازی و ۲۵ درصد مسابقات، طی ۵ روز در هفته به مدت ۱۲ هفته و با شدت تا دامنه حداکثر ضربان قلب ذخیره ۹۵ - ۹۰ HR درصد HRR اجرا کردند. این گروه در فصل مسابقه تمرینات خود را که شامل ۲۵ درصد تمرینات هوازی، ۳۰ درصد بی‌هوازی و ۴۵ درصد مسابقات، در طی ۴ روز در هفته و به مدت ۴ هفته و با شدت تا دامنه حداکثر ضربان قلب ذخیره ۸۵ - ۸۰ HR درصد ادامه دادند (۴۶ و ۴۷). گروه شاهد در برنامه تمرینات مورد نظر شرکت نمی‌کردند و در هیچ‌گونه فعالیت منظم ورزشی شرکت نداشتند. از هر دو گروه در مرحله استراحت، پایان فصل پیش از مسابقه، پایان فصل مسابقه و پایان دو هفته از دوره بازیافت خونگیری از ورید بازویی به عمل آمد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون‌های آماری، من - ویتنی، آزمون ویل کاکسون، آزمون فریدمن، آزمون کروسکال - والیس، در گروه‌های مستقل زوج شده و آزمون آثار بین گروهی استفاده شد. در این تحقیق برای جمع‌آوری داده‌ها از شیوه‌ها و ابزار زیر استفاده گردید.

ب - اندازه‌گیری قد، وزن، فشار خون و شاخص توده بدنی

به منظور اندازه‌گیری قد، وزن و سن از روش‌های اندازه‌گیری کالج آمریکایی طب ورزش (۱) و برای اندازه‌گیری فشار خون از دستگاه دیجیتالی مچی مدل OMRON R3 ساخت ژاپن (۵۱) و برای برآورد شاخص توده بدنی ($BMI/kg/m^2$) از روش

کاربنیر (Charbonner) استفاده شد (۳۵).

ج - اندازه گیری ترکیب بدن

برای اندازه گیری درصد توده چربی و جرم بدن (gm/cm) کشتی گیران، از معادله ۶ جکسون و پولاک (Jakson & Polack) و روش سایی (Siri) (۲) و با استفاده از دستگاه کالیبر لافایت مدل A ۱۱۲۷ و به منظور برآورد وزن بدون چربی بدن به کیلوگرم، از روش دان فرانک (Donfrank) (۱۰) و برای تعیین حداقل وزن مطلوب از روش تچینگ و تسیتون (Tchenning & Tipto) (۵۸) و روش دان کی بل (Don Gable) (۱۷)، با اعمال ضرایب اصلاح سنی ویلمور (Wilmor) (۳۲) و با ابزار گونیامتر مخصوص مدل Seca و کولیس ویژه استفاده شد.

د - برآورد شدن فعالیت

به منظور برآورد ضربان قلب ذخیره و درصد تمرینات از روش ادموندبورگ (Edmond Burk) (۵) در فصل پیش از مسابقه و مسابقه استفاده شد. بدین ترتیب که حداکثر ضربان قلب تمرین طی پروتکل توان هوازی بیشینه هاولی (Howley) در زمان های ۰،۰، پایان ۲ دقیقه از دقایق دوم، چهارم، ششم، هشتم و دهم و نیز شرایط عدم توانایی کشتی گیر به ادامه آزمون به دست آمد. ضربان قلب کشتی گیران در حالت استراحت و فصل های پیش از مسابقه و مسابقه توسط دستگاه استرس تست شامل نوارگردان الکتریکی مدل Quinton Club Trak3.0 ساخت آمریکا، دستگاه مخصوص ثبت نوار قلب سه کاناله مدل Carditte Electrocardiographs, Excel /03 ساخت ایتالیا و دستگاه شمارشگر ضربان قلب با ویژگی تلمتری مدل Polar Pacer ساخت فنلاند اندازه گیری شد. از این تلمتری برای کنترل ضربان قلب کشتی گیران در جلسات تمرینی نیز استفاده به عمل آمد.

ه - اندازه گیری متغیرهای خونی

از کشتی گیران جوان دو گروه در چهار مرحله پژوهش نمونه های خون از ورید بازویی به مقدار ۷ میلی لیتر در لوله های حاوی EDTA جمع آوری شد و متغیرهای ذیل اندازه گیری گردید:

۱- اندازه گیری غلظت کورتیزول سرم

اندازه گیری غلظت کورتیزول سرم با روش EIISA و با استفاده از کیت کورتیزول شرکت Trinity ایرلند انجام گرفت (۶).

۲- شمارش گلبول‌های سفید

برای شمارش گلبول‌های سفید و تعیین درصد لنفوسیت، نوتروفیل، مونوسیت و ائوزینوفیل، ۱ میلی لیتر خون در داخل ویال مخصوص CBC حاوی EDTA ریخته و مخلوط گردید. برای شماره WBC با پی پت ملانزور سفید تا عدد ۰/۵ میلی لیتر خون کشیده سپس تا شماره ۱۱ از محلول مارکانو اضافه شد و بعد توسط دستگاه به مدت ۵ دقیقه مخلوط گردید تا گلبول‌های قرمز لیز شوند. چند قطره اول از مخلوط را بیرون ریخته، سپس یک قطره روی لام ثوبار که روی آن لامل مخصوص قرار داشت ریخته و در چهار خانه مخصوص WBC تعداد سلول‌ها شمارش گردید. به منظور مشخص کردن درصد لنفوسیت، مونوسیت، نوتروفیل و ائوزینوفیل، بعد از تهیه گسترش خونی به صورت شعله شمع، گسترش مذکور خشک و با متانول خالص فیکس گردید و با رنگ گیسمای ۱/۲۰ رقیق شده به مدت ۱۵ تا ۲۰ دقیقه رنگ آمیزی و سپس با آب شستشو داده شد. پس از خشک کردن در زیر میکروسکوپ با بزرگ‌نمای ۱۰۰۰ و روغن ایمرسیون بر روی لام فوق، عمل شمارش افتراقی انجام گرفت.

۳- تعیین درصد لنفوسیت‌های CD_4^+ و CD_8^+ T

اندازه گیری زیررده‌های لنفوسیتی CD_4^+ و CD_8^+ با روش فلوسیتومتری به ترتیب ذیل انجام گرفت. مقدار ۴ میلی لیتر خون در شیشه‌های حاوی EDTA ریخته و چند بار تکان داده شد برای هر نمونه خون، دو لوله برای شاخص‌های CD_4^+ و CD_8^+ و نیز کنترل‌های منفی CD_4^+ و CD_8^+ آماده شد. داخل هر لوله ۵ میکرولیتر آنتی بادی ریخته شده و ۵۰ میکرولیتر خون روی آن اضافه شد. بعد از مخلوط کردن محتویات هر لوله با دستگاه ورتکس (مدل Resch5657) ۱۵ دقیقه در دمای اتاق در تاریکی قرار داده شد. ۱ میلی لیتر بافر لیزکننده اضافه شده و مجدداً ورتکس گردید و به مدت ۱۰ دقیقه در دمای اتاق در تاریکی قرار گرفت و سپس نمونه‌ها ۱۰ دقیقه با دور ۳۰۰g سانتریفوژ (Hettrich/ Rotanatalp) شدند. پس از دور ریختن مایع رویی سلول‌ها روی لوله ۲ سی سی سل واش اضافه گردید و ۱۰ دقیقه با ۲۰۰g سانتریفوژ شد. سپس نمونه‌ها خارج شد و

مجدداً دکنت شدند و روی هر لوله نیم سی سی سل فیکس اضافه شد. سپس نمونه‌ها با دستگاه فلو سیتمتری مدل Bekton/ Dickison Facscalaibur مورد بررسی قرار گرفته و نتایج به دست آمده تحت برنامه رایانه‌ای Cell quest تجزیه و تحلیل شد.

نتایج تحقیق

در این مطالعه دنباله‌دار، اثر تمرینات کشتی در پیش و فصل مسابقه روی شاخص‌های منتخب ایمنی سلولی و کورتیزول سرم بررسی گردید و نتایج ذیل به دست آمد:

۱- مقایسه میانگین متغیرهای فیزیولوژیک - ترکیب بدن از نظر همسانی در کشتی‌گیران جوان گروه آزمون و شاهد

با توجه به ویژگی‌های بدنی کشتی‌گیران جوان (جدول ۱)، همسان بودن دو گروه از نظر متغیرهای تحت کنترل در مرحله استراحت تجزیه و تحلیل گردید و با توجه به داده‌های جدول ۱، دو گروه تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند.

۲- مقایسه کشتی‌گیران جوان گروه آزمون و شاهد از نظر همسانی میانگین متغیرهای خونی در وضعیت استراحت

به منظور اطمینان از همسانی شاخص‌های مورد اندازه‌گیری در شروع آزمایش‌ها در گروه آزمون و شاهد این شاخص‌ها در مرحله استراحت بررسی گردید. همان‌گونه که داده‌های جدول ۲ نشان می‌دهد، دو گروه آزمون و شاهد از نظر شاخص‌های منتخب ایمنی سلولی و غلظت کورتیزول سرم در مرحله استراحت تفاوت معنی‌داری ($P > 0/05$) با یکدیگر نداشتند و دو گروه همسان بودند.

۳- مقایسه میانگین شاخص‌های ایمنی سلولی و غلظت کورتیزول سرم در کشتی‌گیران جوان گروه آزمون و شاهد

داده‌های جدول ۳ نشان می‌دهد که براساس تجربه و تحلیل پراش به وسیله رتبه‌ها و مقایسه میانگین و اختلاف میانگین دو گروه در سطح ($P < 0/05$)، پاسخ متغیرهای مورد بررسی به تمرینات شدید به قرار ذیل بوده است.

الف - درصد لنفوسیت های $CD_4^+ T$

بین میانگین درصد لنفوسیت های $CD_4^+ T$ در پیش از فصل مسابقه ($P < 0/048$) فصل مسابقه ($P < 0/006$) و دوره بازیافت ($P < 0/019$) در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد تفاوت معنی داری مشاهده شد، بدین ترتیب که درصد لنفوسیت های CD_4^+ در مراحل مذکور در گروه آزمون کاهش داشته است (جدول ۳).

جدول ۱ - مقایسه میانگین گروه‌های آزمون و شاهد از نظر همسانی میانگین متغیرهای فیزیولوژیک - ترکیب بدن در وضعیت استراحت

مشترک	وزن (kg)	قد (cm)	سن (Y/m)	فشارخون (mmhg)	حداکثر ضربان قلب (b. min)	شاخص توده بدنی (kg/m2)	درصد توده چربی	حداقل وزن مطلوب (kg)	توده بدون چربی (kg)	حداکثر اکسیژن مصرفی (ml/kg/min)
گروه آزمون	$۸۱/۶۸ \pm ۷/۵$	$۱۷۶ \pm ۷/۶$	$۱۹/۶ \pm ۰/۲$	۱۱۷ ± ۲	$۱۸۵/۶ \pm ۴$	۲۲ ± ۲	$۹/۶ \pm ۰/۹$	$۶۵/۶ \pm ۷/۴$	$۶۲/۴ \pm ۷/۰$	$۵۵/۵ \pm ۳/۸$
شاهد	$۷۰ \pm ۷/۴$	$۱۷۶ \pm ۲/۶$	$۱۹/۵ \pm ۰/۲$	$۷۶/۴ \pm ۱$	۱۸۴ ± ۹	$۲۲/۵ \pm ۲$	$۹/۷ \pm ۰/۵$	$۶۶/۴ \pm ۶/۸$	$۶۳/۶ \pm ۶/۷$	$۵۵/۴ \pm ۲/۹$
P-Value	$۰/۷۲۶$	$۰/۸۷۹$	$۰/۶۸$	$۰/۵۳۴$	$۰/۵۷۱$	$۰/۵۶۳$	$۰/۸۷۶$	$۰/۹۰۳$	$۰/۸۵۵$	$۰/۹۳۳$

جدول ۲ - مقایسه گروه‌های آزمون و شاهد از نظر همسانی میانگین شاخص‌های منتخب ایمنی سلولی و کورتیزول سرم در وضعیت استراحت

گروه	متغیر	T CD4 (%)	T CD8 (%)	CD4/CD8 (%)	Lympho. (%)	Neutro. (%)	Monocy. (%)	Eosino. (%)	WBC (N/ul)	Cortis. (ug/dl)
آزمون		$۳۷/۴ \pm ۵/۹$	$۲۵/۹ \pm ۷/۶$	$۱/۷ \pm ۰/۴$	$۳۶/۷ \pm ۵/۲$	$۶۰/۳ \pm ۵/۲$	$۱/۳۶ \pm ۲/۹$	$۱/۶ \pm ۷/۶$	۶۶۱۵ ± ۱۲۲۱	۱۰۹ ± ۲۰
شاهد		$۳۸/۵ \pm ۶/۲$	$۲۵/۴ \pm ۵/۲$	$۱/۶ \pm ۰/۳$	$۳۶ \pm ۲/۵$	$۶۱ \pm ۲/۱$	$۱/۵ \pm ۶/۲$	$۱/۳۸ \pm ۵/۱$	۶۴۲۲ ± ۸۵۵	۱۰۲ ± ۲۱
P-Value		$۰/۳۹۵$	$۰/۸۹۹$	$۰/۷۸۱$	$۰/۳۵۹$	$۰/۲۲۴$	$۰/۶۴۶$	$۰/۴۶۸$	$۰/۴۴۴$	$۰/۴۸۹$

جدول ۳- مقایسه میانگین شاخص های ایمنی سلولی و کورتیزول سرم کشتی گیران جوان گروه آزمون و شاهد

متغیر	فصل پیش از مسابقه			فصل مسابقه			دوره بازیافت		
	گروه آزمون	گروه شاهد	P-Value	گروه آزمون	گروه شاهد	P-Value	گروه آزمون	گروه شاهد	P-Value
T CD4 (%)	33/7 ± 9/2	38/7 ± 7	0/028	33/2 ± 6	38/8 ± 5	0/006	36 ± 5/5	40/6 ± 5/5	0/019
T CD8 (%)	35/2 ± 12/7	26/7 ± 5/7	0/025	26/2 ± 9	25/8 ± 5/7	0/001	28 ± 9	22/6 ± 2/3	0/023
CD4/CD8	1/2 ± 0/4	1/5 ± 0/3	0/005	0/8 ± 0/3	1/6 ± 0/3	0/001	1/3 ± 0/35	1/8 ± 0/42	0/001
Lympho. (%)	30/7 ± 2/6	33/8 ± 2/7	0/005	27/5 ± 2/3	35/2 ± 5	0/006	25/8 ± 2/6	32/8 ± 2/9	0/067
Neutro. (%)	62/3 ± 2/7	61/8 ± 2/6	0/521	67/3 ± 2/3	61/6 ± 5/3	0/001	61/9 ± 9/2	61/1 ± 3/8	0/376
Monocy. (%)	3 ± 0/8	1/8 ± 0/9	0/001	2 ± 0/6	1/2 ± 0/3	0/001	1/6 ± 1	1/3 ± 0/9	0/160
Eosino. (%)	3 ± 1/5	1/6 ± 0/5	0/002	2/9 ± 1/4	2 ± 1/2	0/063	2/2 ± 1	2/9 ± 1/3	0/299
WBC (N/ul)	9900 ± 1833	6205 ± 1072	0/001	7822 ± 1221	7316 ± 1222	0/005	7263 ± 1018	7092 ± 1088	0/761
Cortisol (ug/dl)	162/9 ± 31	118/3 ± 20	0/001	191 ± 35	112/7 ± 15	0/001	132/7 ± 31	96/8 ± 22/6	0/001

ب - درصد لنفوسیت‌های CD_8^+T

این متغیر افزایش معنی داری را در فصل پیش از مسابقه ($P < 0/025$)، فصل مسابقه ($P < 0/001$) و دوره بازیافت ($P < 0/025$) در گروه آزمون نسبت به گروه شاهد نشان داد.

ج - نسبت CD_4 / CD_8

مقایسه میانگین نسبت CD_4 / CD_8 در دو گروه نشان داد که این نسبت در گروه آزمون کاهش معنی داری را در فصل پیش از مسابقه ($P < 0/005$) و فصل مسابقه ($P < 0/001$) داشته است.

د - لنفوسیت‌ها

مقایسه میانگین درصد لنفوسیت‌ها، کاهش معنی داری را در فصل‌های پیش از مسابقه ($P < 0/005$) و مسابقه ($P < 0/001$) در گروه آزمون و عدم تفاوت آن در دوره بازیافت ($P < 0/464$) را در دو گروه آزمون و شاهد نشان داد.

ه - نوتروفیل‌ها

تجزیه و تحلیل میانگین درصد نوتروفیل‌ها، تنها در فصل مسابقه افزایش معنی داری ($P < 0/001$) را در گروه آزمون نشان داد، اما در فصل پیش از مسابقه ($P < 0/521$) و دوره بازیافت ($P < 0/376$) اختلاف معنی داری بین دو گروه مشاهده نشد.

و - مونوسیت‌ها

در فصل پیش از مسابقه ($P < 0/001$) و فصل مسابقه ($P < 0/001$)، میانگین درصد مونوسیت‌ها در گروه آزمون افزایش معنی داری را نشان داد، اما در دوره بازیافت تفاوت معنی داری در میانگین دو گروه مشاهده نشد.

ز - ائوزینوفیل‌ها

مقایسه میانگین درصد ائوزینوفیل‌ها افزایش معنی داری ($P < 0/002$) را در فصل مسابقه و در گروه آزمون نشان داد، ولی در سایر مراحل میانگین درصد ائوزینوفیل‌ها بین دو گروه معنی دار نبوده است.

ح - شمارش گلبولی

در این تحقیق میانگین فراوانی گلبول‌های سفید افزایش معنی داری را در فصل‌های پیش از مسابقه ($P < 0/001$) و مسابقه ($P < 0/005$) در گروه آزمون نشان داد، اما در دوره بازیافت،

گروه تفاوت معنی داری ($P < 0/0761$) با یکدیگر نداشتند.

ط - کورتیزول

مقایسه میانگین‌های غلظت کورتیزول سرم، افزایش معنی دار غلظت کورتیزول در فصل پیش از مسابقه ($P < 0/001$) و فصل مسابقه ($P < 0/001$) را در گروه آزمون نشان داد. با وجود کاهش غلظت کورتیزول در دوره بازیافت نسبت به فصل مسابقه، به طور معنی داری ($P < 0/001$) در مقایسه با سطح استراحت افزایش داشته است.

بحث و نتیجه گیری

۱- لنفوسیت‌های CD_4^+ T

لنفوسیت‌های CD_4^+ T در ایجاد پاسخ‌های ایمنی سلولی و هومورال نقش اساسی دارند و جزو اصلی‌ترین عوامل تنظیمی پاسخ‌های ایمنی محسوب می‌شوند. درصد این سلول‌ها در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد در فصل پیش از مسابقه کاهش معنی دار ($P < 0/005$) داشت (۱۵ درصد). در فصل مسابقه، کاهش معنی دار CD_4^+ در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد تا ۱۲ درصد ادامه یافت. در همین گروه، درصد لنفوسیت‌های CD_4^+ T در فصل مسابقه نسبت به مرحله استراحت کاهش معنی داری ($P < 0/002$) نشان داد (۱۷ درصد) و در دوره بازیافت نیز، این سلول‌ها در گروه آزمون و در مقایسه با گروه شاهد کاهش معنی داری داشته است. در این گروه CD_4^+ ، در مقایسه با فصل مسابقه ($P < 0/001$) درصد افزایش یافت. در برخی از گزارش‌ها کاهش معنی دار درصد لنفوسیت‌های CD_4^+ T به دنبال تمرینات شدید گزارش شده است (۴، ۲۵، ۲۷، ۴۱، ۵۹ و ۶۱). در حالی که بعضی از محققان تغییری را در درصد این سلول‌ها به دنبال تمرینات شدید کوتاه مدت یا طولانی مدت مشاهده نکرده‌اند (۱۸، ۴۰، ۵۹ و ۶۱). از طرفی گزارش‌هایی نیز از افزایش درصد لنفوسیت‌های CD_4^+ در پاسخ به تمرینات شدید وجود دارد (۱۲، ۱۸، ۵۴ و ۵۵). در این پژوهش درصد لنفوسیت‌ها CD_4^+ علی‌رغم افزایش آن در مدت ۲ هفته از دوره بازیافت، همچنان کمتر از مقادیر استراحت

بوده است. چنین نتیجه‌ای توسط نیلسن^۱ (۴۱)، گری^۲ (۱۸) و کارکویتیچ^۳ (۲۵) گزارش شده است، اما آدام کندال^۴ (۲۷) و کابرنیل (۲۶) افزایش این سلول‌ها را بر اثر چنین فعالیت‌هایی گزارش کرده‌اند.

۲- لنفوسیت‌های CD_8^+ T

این سلول‌ها مهمترین ساخت و کار دفاعی بر ضد میکروب‌های درون سلولی محسوب می‌شوند. در فصل پیش از مسابقه، درصد این سلول‌ها در گروه آزمون و در مقایسه با گروه شاهد به‌طور معنی‌داری افزایش داشته است. در فصل مسابقه، در گروه آزمون، درصد این سلول‌ها ۴۰ درصد نسبت به مقادیر پایه ($P < ۰/۰۰۱$) و ۴ درصد نسبت به فصل پیش از مسابقه ($P < ۰/۰۳$) و ۳۹ درصد در مقایسه با گروه شاهد ($P < ۰/۰۰۱$) افزایش داشتند. در دوره بازیافت، درصد سلول‌های CD_8^+ در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد ($P < ۰/۰۲۳$) افزایش نشان داد. در همین گروه، درصد این سلول‌ها ۱۰ درصد بیشتر از مقادیر استراحت ($P < ۰/۰۴۳$) بود. به‌هرحال افزایش معنی‌دار در CD_8^+ متعاقب تمرینات شدید گزارش شده است (۱۶، ۱۸، ۲۲، ۲۵ و ۵۴). اما گروه دیگری از پژوهشگران نیز عدم تغییر درصد سلول‌های (۱۸، ۳۳، ۴۰ و ۶۱) و کاهش آن بر اثر تمرینات شدید را گزارش کرده‌اند (۱۸ و ۴۱). کاهش تأخیری در مقادیر لنفوسیت‌های CD_8^+ در دوره بازیافت نیز گزارش شده است (۱۸، ۲۵ و ۴۱).

۳- نسبت CD_4 / CD_8

نسبت CD_4 / CD_8 از شاخص‌های بالینی اختلالات ایمنی است. در فصل پیش از مسابقه، این نسبت در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد به‌طور معنی‌داری ($P < ۰/۰۰۵$) کاهش یافت. در این فصل نسبت به CD_4 / CD_8 در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد ۲۷ درصد کاهش ($P < ۰/۰۰۵$) نشان داد. در دوره بازیافت و در گروه آزمون، این نسبت با وجود ۲۳ درصد افزایش نسبت به فصل مسابقه، کمتر از مقادیر استراحت بود. در این دوره، نسبت CD_4 / CD_8 در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد ۴۳ درصد کاهش ($P < ۰/۰۰۱$) داشته است.

1- Nielson

2- Gray

3- Kargotich

4- Adam Kendall

پژوهشگران کاهش نسبت CD_4 / CD_8 به دنبال تمرینات شدید را گزارش کرده‌اند (۴، ۱۱، ۱۴، ۱۸، ۴۱ و ۵۴). اما عدم تغییر این نسبت (۱۳) و افزایش آن نیز توسط برخی دیگر از محققان گزارش شده است (۵۵).

در مطالعات به عمل آمده، ساخت و کارهای متعدد برای تغییر زیررده‌های لنفوسیت گزارش شده است. کاهش CD_4 / CD_8 ممکن است بر اثر افزایش $T CD_8^+$ یا کاهش $T CD_4^+$ روی دهد که در این میان افزایش $T CD_8^+$ بر اثر تمرین تأثیر بیشتری دارد. از سوی دیگر، بازآرایی زیررده‌های لنفوسیتی پس از اتمام تمرین، از سازوکارهای مهار دستگاه ایمنی عنوان شده است، درحالی که در پاره‌ای از تحقیقات فقط افزایش یا کاهش زیررده‌های لنفوسیتی (CD_8^+ و CD_4^+) به عنوان عامل کاهش نسبت CD_4 / CD_8 و تضعیف دستگاه ایمنی ذکر شده است. چگونگی تغییرات این زیررده‌های لنفوسیتی و تأثیر تغییر آنها بر عملکردشان در بدن به شدت فعالیت بدنی وابسته است (۱۳). در این تحقیق شدت فعالیت بدنی در فصل پیش از مسابقه و مسابقه در دامنه حداکثر HRR ۸۰ - ۹۵ درصد ($183/6 \pm 3/66$ b/min) بوده است و شدت تمرینات فصل پیش از مسابقه و مسابقه موجب تغییر وزن بدن کشتی‌گیران گروه تجربی از مقادیر استراحت $70/02 \pm 7/41$ به $68/56 \pm 7/36$ کیلوگرم در فصل پیش از مسابقه و $68/37 \pm 7/28$ کیلوگرم در فصل مسابقه گردید. از طرف دیگر، بتاندروفین‌ها بر کاهش $T CD_4^+$ و تغییر $T CD_8^+$ اثر دارند. گابریل معتقد است که فعالیت شدید تا سرحد خستگی سبب ترشح بتاندروفین‌ها می‌شود و اثر کاهندگی روی زیررده‌های لنفوسیت دارد (۱۶). این عناصر ایفونی از هیپوفیز قدامی به شدت ورزش پاسخ می‌دهند، البته محققان دیگر به این نتیجه نرسیده‌اند. علاوه بر این، اسیدهای آمینه بویژه گلوتامین و آلانین، در فراهم‌سازی انرژی زیررده‌های لنفوسیت نقش اصلی ایفا می‌کنند. این اسیدهای آمینه در ورزشهای شدید هوازی و بی‌هوازی به علت مصرف، کاهش یافته و در صورت جایگزین نشدن، موجب کاهش $T CD_4^+$ و نسبت CD_4 / CD_8 و سایر زیررده‌های لنفوسیت و در نهایت تضعیف دستگاه ایمنی ورزشکار می‌گردند. این چنین تضعیف یا مهار دستگاه ایمنی به صورت تغییرات CD_4^+ و CD_8^+ و کاهش

نسبت CD_4 / CD_8 بر اثر تنظیم افزایشدهنده^۱ یا تنظیم کاهشدهنده^۲ مارکرهای سطحی سلولی نیز رخ می‌دهد. این مارکرهای سطحی توسط عوامل ناشناخته‌ای که محرک آنها ورزش‌های شدید است، تقویت می‌شوند. بر اثر تمرین، ریزش مارکرهای سطحی آنتی‌ژنی از سایر قسمت‌های بدن به داخل گردش خون وسعت می‌یابد. چنانکه ویس^۳ نیز سطوح سرمی آنتی‌ژن‌های محلول و زیربرده‌های لنفوسیت در خون محیطی را در ارتباط با انبارهای سلولی مختلف یا کل جمعیت سلولی در بدن و نه فقط سلول‌های در گردش خون می‌داند (۶۱). علاوه بر این، هورمون‌های تنظیم‌گر ایمنی مانند کورتیزول، اپی‌نفرین، پروستاگلاندین E-2 و نیز سائتوکین‌ها، در طی تمرینات شدید، سلول‌های لنفوئیدی و زیربرده‌های لنفوسیت را با تغییرات زیادی روبرو می‌سازند. از جمله تغییرات غلظت کورتیزول سرم بر اثر تمرینات شدید، کاهش CD_4^+ T و نسبت CD_4 / CD_8 است. اپی‌نفرین نیز به عنوان هورمون استرس با افزایش شدت تمرین کاهش می‌یابد و موجب تغییر زیربرده‌های لنفوسیت بویژه سلول‌های CD_4^+ و CD_8^+ و کاهش نسبت CD_4 / CD_8 می‌گردد (۲۷). در این خصوص، ساز و کار اصلی اپی‌نفرین، وجود گیرنده‌های β آدرنرژیک در سطح زیربرده‌های لنفوسیتی است. سلول‌های CD_4^+ T دارای تعداد کمی گیرنده‌های β آدرنرژیک هستند، در صورتی که تراکم این گیرنده‌ها در سلول‌های CD_8^+ زیاد است. این گیرنده‌ها تحت تأثیر هورمون‌های مذکور قرار می‌گیرند. با توجه به عمل گیرنده‌های β آدرنرژیک، افزایش CD_8^+ و کاهش CD_4 / CD_8 و کاهش پاسخ تکثیری لنفوسیت‌ها به میتوز، تحت کنترل و تأثیر هیپوفیز قدامی و دستگاه اعصاب سمپاتیک قرار می‌گیرد. در فعالیت‌های بدنی شدید این کنترل مرکزی تحریک شده و ظرفیت سمپاتیک آدرنال و محور قشری هیپوتالاموس - هیپوفیز را در پاسخ به شدت تمرین تغییر می‌دهد. نی‌من (Nieman) نیز بر کنترل دستگاه عصبی سمپاتیک که از بافت‌های لنفاوی عصب‌گیری می‌کند، بر حداقل بخشی از دستگاه ایمنی تأکید کرده است (۴۴).

۴- لنفوسیت‌ها

لنفوسیت‌ها، سلول‌هایی هستند که به گونه اختصاصی آنتی ژن‌های بیگانه را شناسایی می‌کنند و بدان پاسخ می‌دهند. در فصل پیش از مسابقه، درصد لنفوسیت‌ها در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد ۲۰ درصد کاهش پیدا کرد ($P < ۰/۰۰۵$). در فصل مسابقه در گروه آزمون، تعداد لنفوسیت‌ها نسبت به مرحله استراحت ۳۴ درصد کاهش داشت ($P < ۰/۰۰$). در همین فصل و در مقایسه با گروه شاهد، ۳۰ درصد کاهش ($P < ۰/۰۰۱$) در درصد لنفوسیت‌ها مشاهده شد. در گروه آزمون، درصد کاهش لنفوسیت‌ها در فصل مسابقه در مقایسه با فصل پیش از مسابقه ۱۲ درصد بود ($P < ۰/۰۰۲$). در دوره بازیافت، درصد لنفوسیت‌ها در هر دو گروه تفاوت معنی‌داری را نشان نداد و پس از دو هفته دوره بازیافت، این سلول‌ها با ۲۹ درصد افزایش به مقادیر استراحت برگشت کردند. در بعضی از پژوهش‌ها افزایش درصد لنفوسیت‌ها متعاقب فعالیت‌های بدنی شدید گزارش شده است (۴، ۲۵، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۹ و ۵۹). گروهی از محققان نیز کاهش در لنفوسیت‌ها (۱۱، ۱۳، ۱۶، ۲۲، ۲۷، ۳۳ و ۵۹) یا عدم تغییر آن را به دنبال این‌گونه فعالیت‌های بدنی و تمرینات گزارش کرده‌اند (۱۳، ۱۶، ۵۴ و ۶۱). تغییر لنفوسیت‌ها در دوره‌های بازیافت مختلف از تمرینات شدید نیز مورد توجه پژوهشگران بوده است (۱۶، ۱۸، ۲۲، ۲۵، ۴۲، ۴۵ و ۵۰). در این تحقیق، درصد لنفوسیت‌ها طی ۲ هفته دوره بازیافت به مقادیر اولیه بازگشت کرد.

۵- نوتروفیل‌ها

نوتروفیل‌ها فراوان‌ترین سلول‌های گرانولوسیت هستند که مهاجم‌های بیگانه و اجزای سلولی را فاگوسیت می‌کنند. در فصل پیش از مسابقه درصد نوتروفیل‌ها در هر دو گروه تغییری را نشان نداد ($P < ۰/۰۵۲۱$)، اما در گروه آزمون، نوتروفیل‌ها نسبت به مرحله استراحت ۵ درصد افزایش داشتند ($P < ۰/۰۰۲$) در فصل مسابقه، درصد نوتروفیل‌ها در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد ۱۰ درصد افزایش نشان داد ($P < ۰/۰۰۱$) که در مقایسه با فصل پیش از مسابقه، این افزایش در گروه آزمون ۷ درصد بوده است ($P < ۰/۰۰۱$). در دوره بازیافت با وجود عدم تفاوت معنی‌دار نوتروفیل‌ها در دو گروه، در گروه آزمون و در مقایسه با فصل مسابقه ۹ درصد کاهش در مقادیر نوتروفیل مشاهده شد ($P < ۰/۰۰۱$). در این دوره، نوتروفیل‌ها به سطح اولیه

برگشت کردند. بسیاری از پژوهش‌ها افزایش درصد نوتروفیل‌ها را تحت تأثیر تمرینات شدید گزارش کرده‌اند (۹، ۱۸، ۲۰، ۲۵، ۳۱، ۳۹، ۴۱ و ۴۹). اما برخی محققان تضعیف و کاهش عملکرد نوتروفیل‌ها را در پاسخ به چنین ورزش‌هایی گزارش داده‌اند (۱۵، ۲۱، ۳۶، ۴۳ و ۶۳). در مقابل، پژوهشگرانی نیز عدم تغییر نوتروفیل‌ها را متعاقب تمرینات شدید گزارش کرده‌اند (۳، ۱۳ و ۱۴). با توجه به اهمیت تغییر نوتروفیل‌ها در دوره بازیافت از تمرینات شدید، افزایش، کاهش یا عدم تغییر این سلول‌ها مورد بررسی قرار گرفته است (۷، ۹، ۱۸، ۲۰، ۳۱، ۴۱، ۴۲، ۴۹ و ۵۶). در این پژوهش، درصد نوتروفیل‌ها علی‌رغم افزایش اندک در فصل پیش از مسابقه و افزایش معنی‌دار در فصل مسابقه، در دوره بازیافت کاهش یافته و به مقادیر اولیه برگشت کرد.

۶- مونوسیت‌ها

مونوسیت‌ها جزو سلول‌های بیگانه‌خوار تک هسته‌ای در خون محیطی هستند که پس از بالغ شدن به ماکروفاژ تبدیل می‌شوند. در فصل پیش از مسابقه، درصد این سلول‌ها در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد افزایش داشت ($P < 0/001$). در همین فصل در گروه آزمون، درصد مونوسیت‌ها نسبت به وضعیت پایه افزایش نشان داد ($P < 0/001$). در فصل مسابقه، درصد این سلول‌ها در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد به‌طور چشمگیری افزایش نشان داد ($P < 0/001$). در همین گروه، بین فصل پیش از مسابقه و فصل مسابقه، ۴۵ درصد افزایش در درصد مونوسیت مشاهده شد ($P < 0/001$). در دوره بازیافت، مونوسیت‌ها در دو گروه تغییری نشان ندادند ($P < 0/160$)، اما در گروه آزمون درصد مونوسیت‌ها نسبت به فصل مسابقه کاهش داشت ($P < 0/008$). تحقیقات زیادی افزایش مونوسیت‌ها را به دنبال تمرینات و فعالیت‌های بدنی شدید گزارش کرده‌اند (۴، ۱۶، ۱۸، ۲۵، ۴۱، ۴۲ و ۵۶).

گروهی از پژوهشگران نیز کاهش عملکرد و تعداد این سلول‌ها را متعاقب چنین ورزش‌هایی گزارش کرده‌اند (۳۴ و ۶۳). در برخی از پژوهش‌ها نیز متعاقب تمرینات شدید بدنی، تغییری در این سلول‌ها گزارش نشده است (۳۴). در دوره بازیافت از تمرینات و فعالیت‌های شدید بدنی تغییرات مونوسیت‌ها مورد بررسی قرار گرفته است (۱۸، ۳۱، ۴۱، ۴۲ و ۵۶). در این تحقیق مونوسیت‌ها در طی ۲ هفته از دوره بازیافت از تمرینات فصل مسابقه، به سطح استراحت نزدیک شد.

۷- ائوزینوفیل‌ها

ائوزینوفیل‌ها، جزو گرانولوسیت‌های خونی هستند که در دفاع در برابر انگل‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. در فصل پیش از مسابقه درصد این سلول‌ها در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد افزایش داشت. در این گروه درصد، ائوزینوفیل‌ها نسبت به مرحله استراحت افزایش نشان داد ($P < 0/001$). در فصل مسابقه و دوره بازیافت، دو گروه تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند، ولی در گروه آزمون، ائوزینوفیل‌ها در دوره بازیافت در مقایسه با مرحله استراحت کاهش داشت. در تحقیقات به عمل آمده نشان داده شده‌است که درصد و تعداد ائوزینوفیل‌ها در پاسخ به تمرینات شدید و التهابات سلولی ناشی از تحریک ورزشی افزایش پیدا می‌کند (۴۷). اما پژوهشگران دیگر، کاهش ائوزینوفیل‌ها (۲۹) و عدم تغییر آن را متعاقب تمرینات و فعالیت‌های شدید بدنی گزارش کرده‌اند (۲۶). کاهش ائوزینوفیل‌ها در دوره بازیافت نیز مورد تحقیق و بررسی قرار گرفته‌است (۲۶). در این تحقیق، درصد این سلول‌ها در دوره بازیافت در گروه آزمون کاهش داشته‌است.

۸- شمارش گلبول‌های سفید

گلبول‌های سفید، سلول‌های هسته‌دار خون هستند که در بسیاری از فعالیت‌های دفاعی بدن شرکت دارند. در فصل پیش از مسابقه، تعداد WBC در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد ۵۸ درصد افزایش داشت ($P < 0/01$). در همین گروه WBC نسبت به مرحله استراحت ۵۰ درصد افزایش نشان داد. در فصل مسابقه تعداد WBC در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد ۱۹ درصد افزایش داشت ($P < 0/005$) که در مقایسه با فصل پیش از مسابقه تعداد WBC ۱۴ درصد کاهش یافت. در دوره بازیافت علی‌رغم عدم تفاوت تعداد این سلول‌ها در هر دو گروه، در گروه آزمون تعداد این سلول‌ها در مقایسه با فصل مسابقه ۲۰ درصد کاهش داشته‌است ($P < 0/001$). در این دوره تعداد WBC در هر دو گروه در مقایسه با وضعیت استراحت افزایش داشت. در بسیاری از تحقیقات افزایش معنی‌دار تعداد گلبول‌های سفید متعاقب فعالیت‌های شدید بدنی گزارش شده‌است (۴، ۹، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۱۸، ۲۵، ۳۰، ۳۱، ۴۰، ۴۲، ۵۴).

عدم تغییر WBC به دنبال این‌گونه تمرینات نیز گزارش شده‌است (۱۳). بررسی WBC در

دوره بازیافت‌های مختلف، نتایج متناقض را نشان داده است (۹، ۱۳، ۱۴، ۱۸، ۳۱، ۴۲، ۵۵ و ۵۷). در این پژوهش، تعداد WBC با ۲۰ درصد کاهش نسبت به فصل مسابقه به مقادیر سطح استراحت بازگشت کرد.

ساز و کارهای مختلفی تغییرات لکوسیت‌ها را در ورزش توجیه می‌کنند. وجود گیرنده‌های سطحی در لنفوسیت‌ها (گیرنده‌های - بتا آدرنژیک - لنفوسیت)، ساز و کاری است که برای انتقال پیام‌های عصبی سمپاتیک در تمرین تخصیص یافته‌اند. این گیرنده‌ها اعمال متنوعی را انجام می‌دهند، برای مثال در بازگرداندن سریع شاخص‌های دستگاه ایمنی به سطح اولیه در دوره بازیافت اهمیت پیدا می‌کنند. این گیرنده‌ها در ورزش‌های شدید با عمل بیش‌تنظیمی سریع، و تحت تأثیر اپی نفرین، موجب افزایش تعداد لنفوسیت‌ها و با تغییر چگالی گیرنده‌های آدرنژیک لکوسیت‌ها، سبب تغییر لکوسیت‌ها در گردش خون می‌شوند. اپی نفرین به‌عنوان استرس هورمون از عوامل هورمونی ایجاد تغییرات در سلول‌های لنفوئیدی است که بر اثر شدت ورزش (بیش از ۶۰ درصد) افزایش می‌یابد (۲۷). کورتیزول نیز از عوامل هورمونی فوق‌محسوب می‌شود که در جهت بخشی و توزیع مجدد WBC، لنفوسیت‌ها و نوتروفیل‌ها به داخل بافت عمل می‌کنند. افزایش غلظت کورتیزول موجب افزایش آزادسازی نوتروفیل‌ها از مغز استخوان و مهار ورود لنفوسیت‌ها به گردش خون و بازگشت تأخیری WBC در دوره بازیافت می‌شود (۳۰ و ۴۲).

تأثیر هورمون‌های استرس (کورتیزول و اپی نفرین) به‌عنوان میانجی‌های ناشی از تحریک ورزشی روی تعداد و توزیع لکوسیت‌ها، بین گردش خون و اندام‌های مختلف بدن مانند، طحال، کبد و مغز استخوان، علی‌رغم وجود روابط پیچیده محقق شده‌است. تغییر این هورمون‌ها بر اثر ورزش امکان ایجاد تغییر در فرایندهای سلولی مانند سنتز پروتئین یا بروز و اظهار گیرنده‌های سطحی سلولی را سبب می‌شود (۳۳). افزایش غلظت این هورمون‌ها وقتی که با کاهش گلوتامین (سوخت اصلی سلول‌های دستگاه ایمنی) یا اسیدهای آمینه مورد نیاز همراه باشند، به مهار موقتی دستگاه ایمنی می‌انجامد. در این خصوص رابطه مثبتی بین تغییر اکسیداسیون گلوتامین در لنفوسیت‌ها، مونوسیت‌ها و نوتروفیل‌ها، به CO_2 و تغییر تولید لاکتات و فعالیت و غلظت آنزیم کراتین کیناز گزارش شده‌است. افزایش ۵۰ درصد اکسیداسیون

گلوتامین در سلول‌های دستگاه ایمنی، موجب افزایش ۱۶ درصد در لاکتات و افزایش غلظت کراتین کیناز می‌شود. بنابراین ساز و کار متابولیسمی و تغذیه‌ای از طریق گلوتامین، روی ویتامین C و کربوهیدرات‌ها انجام می‌شود که سبب کم رنگ کردن اثر هورمون‌های مذکور و کاهش تعداد و فعالیت فاگوسیتی مونوسیت‌ها و ائوزینوفیل‌ها می‌شود. کاهش هر یک از مواد چهارگانه مذکور به مهار موقتی دستگاه ایمنی می‌انجامد (۶۲). از طرف دیگر، تحریک گرمایی در حین ورزش و دوره بازیافت، از عوامل مؤثر در توزیع لنفوسیت‌ها، نوتروفیل‌ها و ائوزینوفیل‌ها محسوب می‌گردد. طی فعالیت‌های بدنی شدید درجه حرارت مرکزی بدن از طریق فعالیت آدرنال سمپاتیک به ۳۹ تا ۴۰ درجه سانتی‌گراد افزایش پیدا می‌کند.

شدت تمرین و نوع فعالیت بدنی و سطح استرس، تعیین‌کننده میزان تأثیرپذیری لکوسیت‌ها (مونوسیت‌ها، ائوزینوفیل‌ها، نوتروفیل‌ها، لنفوسیت‌ها) و زیررده‌های لنفوسیت است. تمرینات کوتاه‌مدت شدید و نیز تمرینات طولانی مدت شدید، با استفاده از مکانیزم‌های سوخت و سازی، هورمونی، قلبی و عروقی، ترکیب بدن و تغییرات حجم خون، دستگاه ایمنی را دستخوش تغییر می‌سازد (۲۹).

در این تحقیق، کشتی‌گیران جوان بر اثر تمرینات مربوط به دو فصل، $1/56 \pm 0/09$ کیلوگرم وزن بدن خود را از دست دادند و با تغییر ترکیب بدن و کاهش احتمالی حجم خون و تغییر غلظت الکترولیت‌ها مواجه بودند. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 نوع ورزش، جهت‌گیری خاصی را به عملکرد دستگاه ایمنی می‌بخشد. تمرینات شدید از نوع کوتاه‌مدت و مسابقات سنگین و متوالی، نسبت بهره‌تنفسی را به سمت $R = 1$ تغییر می‌دهد و با ازدیاد غلظت آنزیم‌های ویژه و کاهش گلوکز خون و تغییر غلظت‌های هورمونی (انسولین، کورتیزول) و افزایش سایتوکین‌ها (IL-6) به افزایش کلی گلبول‌های سفید، کاهش لنفوسیت‌ها، تغییر احتمالی ائوزینوفیل‌ها، کاهش مونوسیت‌ها و افزایش نوتروفیل‌ها می‌انجامد (۲۹ و ۵۶).
 شدت و نوع فعالیت موجب تغییر عملکرد نوتروفیل‌ها می‌شود. بدین صورت که نوتروفیل‌ها از مغز استخوان به صورت آنی تخلیه شده و افزایش نسبی نوتروفیل‌های بالغ را در گردش خون به وجود می‌آورد. به صورتی که بلافاصله پس از تمرین شدید، تعداد گلبول‌های سفید به علت افزایش نوتروفیل‌ها و مونوسیت‌ها و کمتر به سبب افزایش تعداد لنفوسیت‌ها افزایش می‌یابد.

بدین منظور افزایش احتمالی لنفوسیت‌ها در ابتدای تمرین و سپس افزایش زیادتر تعداد نوتروفیل‌ها به دنبال افزایش و کاهش لنفوسیت‌ها در انتهای فعالیت، از ساز و کارهای احتمالی تغییر تعداد و درصد لگوسیت‌ها محسوب می‌شوند (۱۸ و ۲۰). فعالیت شدید ضمن ایجاد آثار آنی، آثار تأخیری نیز در شاخص‌های دستگاه ایمنی به وجود می‌آورد. برای مثال کاهش لنفوسیت در وضعیت استراحت در ورزشکاران، یکی از آثار است. در این تحقیق، درصد لنفوسیت‌ها، نوتروفیل‌ها، ائوزینوفیل‌ها، مونوسیت‌ها و تعداد WBC، در مراحل مختلف پژوهش تغییر می‌کرد. فعالیت شدید بر عملکرد سلول‌های دفاعی نیز تأثیر می‌گذارد، به صورتی که در اثر فعالیت شدید، اگر چه فعالیت فاگوسیتوزی نوتروفیل‌ها تغییر نمی‌کند، لیکن باکتری‌کشی این سلول‌ها کاهش یافته و ورزشکار بیشتر در معرض عفونت و آسیب قرار می‌گیرد (۳۱)، زیرا تمرینات شدید و مسابقات متوالی، از طریق ساز و کار کم تنظیمی (I-L12 و IFN-gama) در تضعیف دستگاه ایمنی شرکت می‌کنند (۳۷).

۹- کورتیزول

کورتیزول، هورمون استرسی است که اهمیت زیادی از نظر تقاضاهای تغذیه‌ای و گردش خون دارد. این هورمون تعداد و فعالیت لگوسیت‌های در گردش را تعدیل می‌کند. مقادیر این هورمون در گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد در فصل پیش از مسابقه ۴۰ درصد ($P < 0/001$) و در فصل مسابقه ۶۸ درصد ($P < 0/001$) افزایش و در دوره باز یافت ۳۸ درصد کاهش داشت ($P < 0/001$). در همین گروه غلظت کورتیزول در پیش از فصل مسابقه نسبت به مرحله استراحت ۵۰ درصد افزایش ($P < 0/001$) و در فصل مسابقه در مقایسه با فصل پیش از مسابقه ۱۶ درصد افزایش ($P < 0/001$) داشته است. از سوی دیگر، غلظت کورتیزول در گروه آزمون در دوره باز یافت و در مقایسه با فصل مسابقه کاهش ($P < 0/001$) و نسبت به مرحله استراحت ۲۲ درصد افزایش داشت. گروهی از محققان افزایش معنی‌داری را در غلظت کورتیزول بلافاصله پس از فعالیت‌های بدنی سنگین گزارش کرده‌اند (۱۳، ۱۶، ۱۸ و ۴۸). با وجود این، کاهش معنی‌دار کورتیزول (۱۳) و عدم تغییر آن (۴۲ و ۶۰)، متعاقب چنین فعالیت‌هایی نیز گزارش شده است. افزایش غلظت کورتیزول، کاهش و عدم تغییر آن در دوره باز یافت‌های متفاوت نیز مورد بررسی و پژوهش قرار گرفته است (۱۳، ۲۲، ۴۲ و ۴۸). در این

تحقیق، غلظت کورتیزول سرم در دوره بازیافت، نسبت به مرحله استراحت ۲۲ درصد افزایش و در مقایسه با فصل مسابقه کاهش داشت.

تغییرات غلظت کورتیزول در ورزش با ساز و کارهای متفاوتی توجیه شده است. تغییرات حجم پلاسما بدن در ورزش های شدیدتر از ۷۵ درصد توان هوای بیشینه منجر به آبیگری و تغییر الکترولیت های بدن ورزشکار می گردد، همچنین رطوبت نسبی و تغییرات درجه حرارت محیط، به ویژه افزایش بیش از ۲ درجه سانتی گراد در حرارت مرکزی بدن که موجب افزایش تحریکات کاتابولیسیمی و افزایش گرمای متابولیکی ناشی از ورزش می شوند، در افزایش غلظت کورتیزول سهم اند (۱۶). در این تحقیق رطوبت نسبی محیط در مرحله استراحت، فصل پیش از مسابقه، فصل مسابقه و دوره بازیافت به ترتیب ۵۳، ۴۰، ۴۳ و ۳۵ درصد و درجه حرارت محیط در مراحل مذکور به ترتیب ۳۱، ۳۰، ۳۲ و ۳۰ درجه سانتی گراد بوده است. کشتی گیران حدود ۱/۵۶ کیلوگرم از وزن بدن خود را در طول دوره های تمرین از دست دادند. شدت و مدت فعالیت از جمله عوامل تغییر غلظت کورتیزول هستند. در ورزش هایی با شدت بیش از ۶۰ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی، غلظت این هورمون افزایش می یابد (۸).

در این تحقیق شدت تمرینات تا دامنه ۸۰-۹۵ درصد ضربان قلب ذخیره و برابر ۱۷/۶ REP یا شاخص درک فشار کار بوده است. استرس زا بودن فعالیت یا مسابقات، درجه هیجان و انگیزش ورزشکار، ساز و کار روان شناختی است که غلظت کورتیزول سرم را افزایش و تغییر می دهد (۳۳). در کنار عوامل روان شناختی، جایگزینی مواد توسط ورزشکار نیز از عوامل تغییر دهنده این هورمون است. جایگزینی ویتامین C موجب کم رنگ کردن اثر افزایش سطح کورتیزول در ورزشکار می شود. همچنین ذخیره گلیکوژن کبدی و غلظت گلوکز خون بر پاسخ کورتیزول حین ورزش اثر می گذارد. بدین معنا که کورتیزول به شرایط هیپوگلیسمی پاسخ می دهد (۳۸). محققان یکی دیگر از علل تغییر غلظت کورتیزول در ورزشکاران را وجود رابطه بین غلظت لاکتات و سطح کورتیزول ذکر کرده اند، بدین صورت که افزایش لاکتات در پایان مرینی و رقابت، سبب غلظت بالای کورتیزول در دوره بازیافت می گردد (۲۹).

منابع و مأخذ

- 1- American Collage of Sports Medicine. "Position Standard on the Recommended and quality of Exercise for Developing and Maintaining Cardiorespirator and quantity Muscular Fitness". Med. Sci. Sports Exer. 1990, 22, PP: 265-274.
- 2- Lean M.et al. "Predicting Body Composition by Densitometry from Simple Anthropometric Measurements". Am. J.Clin. Nutr. 1996, 63, PP : 856-62.
- 3- Blannin A.K. "Effects of Submaximal cycling and Long-term Endurance Training on Neutrophil Phagocytic Activity in Middle Aged Man". Br.J. Sports Med, 1996, 30, PP : 125-129.
- 4- Baum M. et al. Electroenphogram Activity, Catecholamines and Lymphocyte Subpopulation After Resisitance Exericse". Eur. J.Appli. Physiol., 1996, 72, PP : 235-241.
- 5- Burke E."Precision Heart Rate Training for Maximal Fitness and Preformance". Champaign Human Kinetics Pub Inc, 1999, PP : 2-33.
- 6- Blannin A.K. et al. "Effects of Exercise Intensity Duration and Recovery on Invitro Neutrophil Function in Male Athletes". Int. J. Sports Med. 1999, 20 , PP : 128-135.
- 7- Bury T.B. "Effect of Prolonged Exercise on Neutrophil Myeloperoxidase Secretion". Int. J. Sports Med. 1995, 6, PP :410-412.
- 8- Brenner. I.et al. Stress Hormones and Immunological Responses to Heat and Exercise". Int. J. Sports Med. 1998, 19, PP :130-140.
- 9- Deuster P. "A Exercise Induced Changes in Population of Peripheral Blood Mononuclear Cells". Med. Sci. Sports Exer. 1988, 20, PP :279-280.
- 10- Franks B."The Health Fitness". Champhaign Human Kinetics Pub Inc., 1999.

- 11- Frizina J.P. et al. Effect of Acute Exercise on Lymphocyte Subsets and Metabolic Activity". *Int. J.Sports Med.* 1994, 15, PP: 36-41.
- 12- Froelicher V.F."Manual of Exercise Testing". Mosby-Yearbook Champhaing Inc, 1994, PP :34-40.
- 13- Fry. et al. "Biological Responses to Overload Training Endurance Sports". *Eur. J. Appli. Physiol.*, 1992, 164, PP : 335-344.
- 14- Gabriel H. et al. "Mobilization of Circulating leucocyte and Lymphocyte Subpopulation During and After Short Anearobic Exercise". *Eur. J.Appli. Physiol.*, 1992, 65, PP : 164-170.
- 15- Gabrief H., et al. "Oxidative Burst Activity of Neutrophils Following Cycle Ergometer Exercise". *Int. J. Sports Med.*, 1998, 9 , P : 212.
- 16- Gabrief H. et al. "Immunoregulatory Hormones, Circulating Leucocyte and Lymphocyte Subpopulations before and after Endurance Exercise of Different Intensities" *In.J. Sports Me.*, 1992, 13, PP : 359-366.
- 17- Galbe D."Coaching Wrestling Successfully". Champhaing : Humman Kinetics Pub Inc. 1999.
- 18- Gray A.B. et al. "Granulocyte Activation Induced by Intense Interval Running". *J. Leu. Biolo.*, 1993, 53, PP : 591-597.
- 19- Gleeson M.et al. "Elite Athlet Immunology". *Int. J. Sports Med.* 2000, 21, PP: 44-50.
- 20- Hansen T.B. "Biphasic Changes in Leukocytes Induced by Strenuous Exercise". *Eur. J.Appli. Physiol.*, 1991, 62, PP : 157-161.
- 21- Hack V. et al. "PMN Cell Counts and Phogicytic Activity of Highly Trained Athletes Depended on Training Period". *J. Appl. Physiol.*, 1994, 77, PP : 1731-1735.
- 22- Henson D.A. "Effects of Brife, Heavy Exertion on Circulating Lymphocyte

- Subpopulations and proliferative Response", *Me. Sci. Sports Exer.*, 1992, 24, PP : 1339-1345.
- 23- Hickner R.C. et al. "Modifications and High Intensity Physical Persormance". *Med.Sci. Sports Exer.* 1991, 23, PP :570-576.
- 24- Kajiura J.S. "Immune Response to Changes in Training Intensity and Volume in Runners". *Med. Sci. Sports Exer.*, 1995, 27, PP : 1111-1117.
- 25- Kargotich S. "The Influence of Blood Volume Changes on Leucocyte and Lymphocyte Subpopulations in Elite Swimmers Following Interval Training of Varying Intensities" . *Int J. Sports Med.* 1997, 18, PP : 373-380.
- 26- Keen. P.et al. "Leucocyte and Erythrocyte Counts During a Multi-Stage Cycling Race". *Bri. J. Sports Med.* 1995, 29, PP :61-65.
- 27- Kendall A.J. "Exercise and Blood lymphocyte Subset Responses". *Appli. Physiol.* 1990, 69, PP :254-260.
- 28- Kohute M.L.et al. "Exercise Effect on INF-B Expression and Viral Replication in Lung Macrophages Following, HSV-1 Infection". *Am. J.Physiol.* 1998, 275, PP:1089-1094.
- 29- Kraemer W.J. "Physiological Responses to Heavey Resisitance Exercise Exercise with Short Rest Periods". *Int. J. Sports Med.* 1987, 8, PP :247-152.
- 30- Laurel T. et al. "Advances in Exercise Immunology". Champaing Inc., Human Kinetics, 1999.
- 31- Lewicki R. "Effect of Physical Exercise on Some Parameters of Immunity in Conditined Sports Men". *Int. J. Sports Med.*, 1981, 8, PP :309-314.
- 32- Lohman G. "Advances in Body Composition Assessment". Human Kinetics nc. 1998 , PP :109-133.
- 33- Macneil B. et al. "Lymphocyte Proliferation Responses after Exercise in Men:

- Fitness , Intensity and Duration Effects". J. Appli. Physiol. 1994, 10, PP : 179-185.
- 34- Mackinnon L.T. "Hormonal, Immunological and Hematological Responses to Intensified Training in Elite Swimmers". Med. Sci. Sports Exerc. 1997, 29, PP : 1637-1645.
- 35- Melvin H. et al. "Nutrition for Health Fitness and Sports". McGraw Hill Inc. 5 ed., 1999.
- 36- Mun G. "Effect of Long distance Running on Polymorphonuclear Neutrophil Phagocytic Function of the Upper air Ways". Int. J. Sports Med. 1996, 17, PP : 56-59.
- 37- Mueller O. "Immunological Effect of Competition Versus Recreational Sports in Cross - Country skiing". Int. J. Sports Med., 1998, 22, PP :52-59.
- 38- Mackinnon L.T. "Future Directions in Exercise and Immunological Regulation and Integration". Int. J. Sports Med. 1998, 19, PP :205-211.
- 39- "Meditation a Modulator of Immunoresponses to Physical Stress". Br.J.Sports Med., 1995, 29, PP : 255-257.
- 40- Ndon L.A et al. "Effect of Chronic Intensive Exercise Training on the Leukocyte Response to Acute Exercise". Int. J. Sports Med. 1992, 3, PP : 196-182.
- 41- Nielsen. H.B. "Lymphocyte and NK Cell Activity During Repeated Bouts of Maximal Exercises". Am.J. Physiol. 1996, 271, PP :222-227.
- 42- Nieman D.C. et al. "The Acute Immune Response to Exhaustive Resistance Exercise". Int.J. Sports Med. 1995, 16, PP : 322-28.
- 43- Nieman D.C. et al. "Exercise and Immune Function, Recent Developments" Sports Med., 1999, 27, PP : 73-80.
- 44- Nieman D.C. et al. "Exercise and Infection Boca Raton". FL.CRC press, 1999 PP : 122-148.
- 45- Nieman D.C. et al. "Exercise Immunology". Int. J. Sports Med., 2000, 21, PP

61-8.

46- Oppliger R.A . "Season Changes in Weight Wrestling and Body Fitness Among NCAA. Wrestlin Championship Qulifiers". Med. Sci. Sports Exer. 2000, 32, P: 131.

47- Oyster N. "Changes in Plasma Eosinophil and Cortisol in Women in Competition" . Med. Sci. Sports Exer. 1982, 12, PP : .

48- Passelergue P. "Saliva Cortisol, Testesteron and t/c ratio Variations During a Wrestling Competition and During the Post Competitive Recovery Period". Int. J. Sports Med. 1999, 20, PP : 109-113.

49- Pederson BK. et al. "How Physical Exercise Infeluece the Establishment of Infections". Sports Med., 1995, 19, PP : 393-400.

50- Pizza F.X. "Exercise Induced Muscle Damage". Med. Sci. Sports Exer.1995, 27, PP : 363-370.

51- Power S.K. "Exercise Physiology, Theory and Application to Fitness and Performance". WBC Brown Inc., 1991, P : 179.

52- Pyne D.B. "Effects of Intensive Exercise Training and Immunity in Athlete". Int. J. Sports Med. 1998, 19, PP : 183-194.

53- Roemmrich J.N. "Weight Loss and Wrestling Training". J.Appl. Physiol. 1997, 82, PP : 1760-1764.

54- Rebelo A.N. "The Immpact of Soccer Training on the Immune System". J. Sports Med. Phys. Fitness., 1998, 38, PP : 258-61.

55- Shek P.N. "Strenous Exercise and Immunological Changes". Int. J. Sports Med., 1995, 14, PP : 466-474.

56- Smith, L.L. "Differential White Cell Count after two bouts of Down Hill running". Int. J. Sports Med. 1998, 19, PP : 432-437.

- 57- Steen S.N. "Nutrition Assessment of College Wrestlers". *Physiol. Sports Med.* 1987, 15, PP : 200-216.
- 58- Tchong T.K. et al. "Iowa Wrestling Study Minimal Body Weight". *Med.Sci. Sports.*, 1973, 5, PP : 1-10.
- 59- Tvede N. "Evidence that the Effect of Bicycle Exercise on Blood Mononuclear Cell Proliferative Responses and Subset is Mediated by Epinephrine". *Int . J. Sports Med.* 1994, 15, PP : 100-104.
- 60- Vigas M.et al. "Plasma Catecholamines and Renin Activity in Wrestlers Flowing Vigourous Swimming". *Physiol.Res.* 1998, 47, PP : 191-5.
- 61- Weiss C. "Lymphocyte Subpopulation and Concentration of Soluble CD₈⁺ and CD₄⁺ Antigen after Anaerobic Training". *Int. J. Sports Med.* 1995, 16, PP : 117-121.
- 62- Wigernaes I. "Active Recovery Rduced the Decrease in Circulating White Blood Cells after Exercise". *Int. J. Sports Med.* 2000, 21, PP : 608-12.
- 63- Woods J. A. et al. "Exercise and Cellular Innate Immune Function". *Med. Sci, Sports Exer.* 1999, 31, PP : 57-66.